

Mál nr. 335/2019**M og
V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda A.****Ágreiningur um bótaskyldu þegar starfsmaður slasaðist við árekstur tveggja vörulyftara.****Gögn.**

Málskot, móttakið 8.10.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 23.10.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M starfaði sem vöruflutningabílstjóri hjá A. Að morgni 27. september 2018 var hann að störfum við að lesta bifreið sína á athafnasvæði A. Við verkið notaði hann lítinn vörulyftara af gerðinni Linde. Á sama tíma mun annar starfsfélagi M hafa unnið við að lesta aðra vöruflutningabifreið og við verkið notaði sá starfsmaður stóran lyftara af gerðinni Manitou. Mun þeim lyftara hafa verið ekið aftur á bak uns hann rakst á lyftara þann sem M stjórnaði. Við það varð M fyrir meiðslum.

Í fyrirbyggjandi skýrslu A til Vinnueftirlits ríkisins um slysið, dags. 13. nóvember 2018, segir svo orðrétt: „Ökumenn lyftaranna voru að lesta hvorn sinn bílinn og akstursleiðir þeirra skildu. Árekstur varð með þeim þegar Manito lyftarinn bakkaði á Linde lyftarann sem ók áfram með 3 kör framan á sér aftur fyrir akstursstefnu Manito lyftarans.“

Í málinu liggur fyrir skýrsla vitnisins B, þar sem m.a. kemur fram að vitnið hafi séð Manitou lyftaranum ekið nokkuð hratt aftur á bak og lent á Linde lyftaranum. Einnig kvaðst vitnið ekki hafa séð að stjórnandi Manitou lyftarans hafi horft aftur fyrir sig er hann bakkaði á hinn lyftarann.

M kveður stjórnanda þess lyftara sem ekið var á lyftarann sem M stjórnaði eiga sök á slysinu og hefur krafist óskertra bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V. Við meðferð málsins fyrir úrskurðarnefnd hefur V viðurkennt bótaskyldu að hálfu en telur að skerða beri bætur um helming þar sem M hafi ekki sýnt næga aðgæslu sem verði að virða honum til stórkostlegs gáleysis.

Álit.

Samkvæmt 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993, sbr. 1. gr. laga nr. 124 /2009 um breytingu á þeim, skerðist ekki réttur starfsmanns til skaðabóta vegna líkamstjóns sem hann verður fyrir í starfi sínu vegna meðábyrgðar nema hann hafi af stórkostlegu gáleysi eða ásetningi átt þátt í að tjónsatburður varð.

Frekari gögnum um slysið og tildrög þess en þeim sem að framan greinir er ekki til að dreifa. Af þeim gögnum verður ekki ráðið að slysið verði að einhverju leyti rakið til stórkostlegs gáleysis M. Af hálfu V hefur því ekki verið sýnt fram á að skilyrði til að skerða bætur skv. 23. gr. a skaðabótalaga séu fyrir hendi. Af því leiðir að M á rétt til óskertra bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á óskoraðan rétt til bóta, úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 19. nóvember 2019.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.